

[Finansministeren.]

mig. Jeg kan dog ikke lade være at fortælle det ærede Medlem, at da jeg for nylig aflagde Besøg i Aarhus, hvor jeg jo hører hjemme, traf jeg en af mine Kolleger ved Aarhus Universitet, som udtalte sin Glæde, og jeg tror, jeg kan sige sin Forundring over den meget betydelige Lønforhøjelse, de nu faar gennem det nye Forslag.

Hvad Assistenten og Amanuenser angaar, har de maaske ikke fuldt den samme Løn som Adjunkter og Lektorer, men de har i øvrigt faaet en forholdsvis meget betydelig Forøgelse. Om disse Tjenestemænd vil jeg gerne sige, at for det første er det for manges Vedkommende en Gennemgangsstilling til noget højere, og for det andet vil det, hvor det ikke bliver en Gennemgangsstilling, hvor det bliver en varig Stilling, i mange Tilfælde i hvert Fald være muligt for de paagældende at have Bifortjeneste ved Siden af. Dette er kun i ringe Grad muligt i de Aar, hvor man skal uddanne sig, hvor man haaber at naa en højere Stilling; men hvis det viser sig, at man ikke naar den, men bliver staaende som Amanuensis, har man mere Tid til sin Raadighed. Jeg ved godt, at videnskabelige Assistenten ikke har særlig gode Kaar — jeg har selv haft en saadan Stilling et Par Aar —, men jeg ved ogsaa, at det er muligt i en saadan Stilling at have en vis Bifortjeneste og dog til en vis Grad at arbejde paa sin Uddannelse. For Amanuenser er der i Lovforslaget gennemført en forholdsvis ikke ringe Forbedring, hvad angaar Slutlønnen.

Hvad angaar Docenter, har jeg allerede i mit Svar til det ærede Medlem Hr. Paul Holt fremsat mine almindelige Synspunkter.

Det ærede Medlem Hr. Hvidberg talte om et enkelt Tilfælde, der foreligger for Tiden, og hvor der kan være Fare for, at Landet mister en bestemt Videnskabsmand, hvis der ikke gøres noget for ham. Jeg tror nok, jeg kan gætte, hvad det er for et Tilfælde, det ærede Medlem sigtede til, og jeg tror, det vil være muligt at gøre noget i dette specielle Tilfælde.

Naar det ærede Medlem dernæst sagde „Universitetets Rektor“, der arbejdede paa dette Spørgsmaal, vil jeg gerne spørge, om han dermed mener Rektor for Københavns Universitet. Der er ikke længere noget, der hedder Universitetet i Danmark, det hedder Aarhus og Københavns Universiteter.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen talte om Kontorfolk, ogsaa dem, der ikke var Tjenestemænd, idet han i øvrigt særlig gik ind paa Kontoristklassen. Jeg skal om denne for det første sige, at den jo dog har

faaet sin Grundløn forhøjet med 180 Kr., altsaa noget over 10 pCt. — de havde 1 500 Kr. i Forvejen —, samtidig med at den faar de almindelige lønmæssige Forbedringer, som ogsaa kommer andre Tjenestemandsklasser til gode efter Forslaget. Maa jeg dernæst sige, at jeg ogsaa paa dette Punkt har Erfaring, jeg har selv været Kontorist, ganske vist ikke i Statens Tjeneste. Naar det ærede Medlem hævder, at dette Fag rekrutteres fra den Del af Ungdommen, som har den bedste Uddannelse, betyder det i hvert Fald ikke den kostbareste Uddannelse, idet Kontoristklassen ikke plejer at blive rekruteret fra akademiske Kredse. Men det er rigtigt, naar det ærede Medlem henviser til, at Kontorfaget efterhaanden er blevet et meget stort Fag. Det er imidlertid ogsaa et meget uensartet Fag. Det gælder ogsaa i det private Erhvervsliv, at Kontorfolk begynder med relativt lave Lønninger, men saa har de til Gengæld store Muligheder, hvis de har en saadan Uddannelse og saadanne Evner, at de kan komme frem til de højere Stillinger.

De Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Horn om Fængselsvæsenets Folk, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg kan ikke paa staaende Fod bedømme, om der i denne Klasses Placering skulde være noget, som i særlig Grad kan diskuteres — der vil være saa mange Klasser, hvis Placering man kan have forskellige Meninger om. Jeg har dog ved at kigge Forslaget igennem konstateret, at der i hvert Fald paa adskillige Punkter, ogsaa inden for denne Klasse, er ikke helt ringe Forbedringer af Grundlønningerne, samtidig med at de almindelige Forbedringer ogsaa kommer frem her.

Det ærede Medlem Hr. Hoff havde ønsket lidt mere orientalsk Fantasi i Lovforslaget. Jeg havde derefter ventet mig et forholdsvis fantasifuldt Indlæg, men jeg blev skuffet. Det viste sig, at det kun var et Par smaa Hassan'er. Det var nogle ganske specielle Tilfælde, der var Tale om, og de vil formentlig ligesom andre specielle Ting blive drøftet i det Udvalg, der kommer.

Det er rigtigt, at ligesom der er koncessionerede Selskaber, der lønner bedre end Staten, kan der være nogle, der lønner daarligere end Staten. Hvis det ærede Medlem mener, at Staten bør sige noget til dem, der lønner daarligere end Staten, saa maa Konsekvensen deraf være, at man ogsaa siger noget til dem, der lønner højere. Det var for saa vidt det samme, som jeg har sagt om Kommunerne.

Naar det ærede Medlem Hr. Hoff til Slut sagde, at der burde have været et Sag-